

Outside In / Inside Out

Cirkus Cirkör / Mia Winge 2008-04-28

Outside In / Inside Out

Ämne

Idag är många människor rädda och stressade. Det finns ofta liten kontakt mellan det kontrollerade och rationella tänkandet och känslolivet - att visa känslor är att visa sig svag. Samtidigt undergräver vi vårt förnuft och våra instinkter genom att lita alltför mycket på rekommendationer, lagar, förordningar, experter och tidningarnas löpsedlar. Vi rusar blint på i en allt högre takt - rädda för att stanna upp och känna efter, rädda för att falla när vi inte har något att falla tillbaka på. Ju mer kontroll vi försöker få, desto mindre känns det som vi har. För mycket trygghet förlamar och leder bara till längtan efter ännu mer trygghet. Vi använder cykelhjälm, äter inte chips och köttfärs, gör allt för att våra barn ska vara lyckade och lyckliga, vi skapar mer och mer säkerhet och trygghet men blir otryggare och otryggare. Vi sitter fast i något David Eberhard kallar trygghetsnarkomani.

Cirkusen erbjuder en väg ut ur detta. Det handlar om balans - balans som i rörelse över hela spektrat, inte ett försök att stanna i mittpunkten. Att lyssna och känna lika mycket inåt som utåt, såväl fysiskt som psykologiskt och andligt. Att inte vara rädd för att vara rädd. Att våga visa tillit - ensam är inte starkast. Att ta risker och våga tro att det går.

Älskar vi och tror på oss själva, kan också andra älska och tro på oss - och vi dem.

Karaktärerna

Vännerna från den grå världen

De har alla tre fel definition på vad lycka och lyckad är. De har varsitt ideal och når aldrig riktigt dit. Vi har en som känner för mycket, en som gömmer sig bakom logiken och en som inte känner eller bryr sig alls. I det yttre är de perfekta - defekterna sitter på insidan. De är alla för entydiga, för mycket av en sak - i obalans. Eftersom deras inre är fyllda av rädsla (inte minst rädsla för att inte vara perfekta, för att inte passa in), stänger de in sig bakom fasader. De lever inte.

Anna är en duktig flicka, full av nedtryckta känslor och självkritik. Hon har också massor av hål i sig som hon försöker fylla: med mat, arbete, kunskap, kärlek, bekräftelse, osv - istället för att se dem som tillgångar. Särskilt stort är hålet där hennes hjärta borde sitta: hon kan inte hantera känslor (se sid 62-65 i "I trygghetsnarkomanernas land" av David Eberhard), utan upplever lika mycket ångest och panik som medkänsla. Hon har bokstavligt talat hjärtat på utsidan. Det får bara fler och fler törnar. Hon försöker gömma det och ibland gömma sig i det - men att få det att landa i henne själv går inte. Särskilt svårt att hålla det still är det när Andreas är i närheten... Hon har också en liten flicka i sig som aldrig får eller fått ömhet.

Hennes linje är huvudlinjen: berättelsen om vikten av att hitta en inre balans och trygghet. Vilket hon också gör, framför allt via Julia Ps nycklar (får hon nycklar, bokstavligen? Eller pusselbitar? Något konkret som i en saga?). Hon är den som tar upp kampen mot Julia Ps död på slutet, med risk för sitt eget. Hon tror nu på sig själv och på något som är större än henne själv.

Jay är kontrollfreak, en logiker. Han är alltid i tid, söker alltid efter logiska svar, ser inga möjligheter bland det som verkar omöjligt, vägrar acceptera att det finns sådant som inte går att förklara. Mötet med cirkusfolket blir en källa till frustration för honom, men också en ögonöppnare - motstridigt övertygas han av Julia P om att det finns magi i tillvaron. Han tvingas öppna upp för det oförklarliga och släppa lite på kontrollen. Och tillsammans med den galna konstruktören Fefe lyckas han bättre än han någonsin gjort. Jay står för hjärna utan gnista, Fefe för gnista utan hjärna - tillsammans är de the perfect match.

Andreas är en glidare, charmig (inte minst mot Anna i början - fram tills han träffar Sanna) men tar ingenting på allvar. Han engagerar sig inte, hjälper inte dem som behöver hjälp -

varför skulle han? De får väl klara sig själva! Han är egoist, men inte på något uppenbart otrevligt sätt. Sanna vänder upp och ned på hans liv, hon är den första han stött på som inte tillbett marken han går på. Han är beredd att göra allt för henne, förödmjuka sig för att få henne. Plötsligt har han något i sitt liv som betyder något mer än för stunden. Men resan dit är inte särskilt komplicerad, Andreas är alltid öppen för nya saker, men lämnar gärna de gamla ogjorda utan dåligt samvete.

Cirkusfolket

De är freaks, inte särskilt vackra eller perfekta i samhällets ögon - men trots sina defekter har de den inre trygghet som de grå saknar. De försöker inte vara något de inte är, utan är nu: i sig själva och i världen. Inte rädsla för att vara rädda. De är som en familj, med komplicerade släktband - med eller utan blodsäktighet. Även om jargongen ibland är ganska hård, finns en värme och sammanhållning i gruppen. Estetiken är som en cirkus/freak show från början av 1900-talet. Lite sepia, rampljus, osv.

Siri - Julia P

En puckelryggad pensionerad lindansare. Hon är uråldrig och ålderslös, och hon gör numera det som hon själv vill - bor i en bur och växlar mellan olika åldrar och personligheter: barnet, åldringen, djuret, den galne narren och divan, t.ex., när det passar henne. Hon pratar sällan, mest konstiga ljud. Men plötsligt kan det komma långa monologer eller ett sångnummer. Julia P har dessutom magiska gåvor: hon ser människorna som de är och kan styra deras öden dit de borde gå. En vägvisare, som Dantes Vergilius, en hjälp på vägen som inte alltid är uppenbar. Hennes visdom är hämtad ur ett långt cirkusliv. Hon kan också trolla bort och fram, in och ut folk och sig själv. Med sina synska gåvor vet hon att hon inte har långt kvar att leva - att hjälpa vännerna och framför allt Anna är hennes sista "uppdrag".

Fefe är en inspirerad och smått galen konstruktör med kroppen som en av konstruktionsbitarna. Där Jay har hjärnan har han den gudomliga gnistan. Hans devis är: allt är möjligt. Att misslyckas är att lyckas. Han kastar sig in och ut i saker för att se vad som händer - tänker han gör han det efteråt...

Sanna är trapetsartist tillsammans med sin mor Miku. Hon är dövstum och har egna sätt att kommunicera med världen, bryr sig inte så mycket om vad andra tycker. När hon befinner sig nere på marken eller golvet blir hon som avstängd, det är bara i luften - upplyft eller i sin ring - som hon blommar upp, får tillgång till hela sin fysik, dvs. sitt språk.

För Andreas är hon den oåtkomliga, den coola. Sanna lever i ett symbiosförhållande med sin mor, men gör ibland sådant som hon egentligen inte får eller borde - hon följer sina egna regler i sin egen värld..

Miku är trapetsartist och stark kvinna (i ordets alla bemärkelser). Eventuellt tatuerad över kroppen. Hon är Sannas mor, och som en mor till hela sällskapet, hon "driver företaget" och ser till att de sköter sig. Ofta en vänlig gest, en klapp på kinden - men lika nära till ordentlig åthutning. Särskilt Sanna har hon ett öga på.

Irya, sångerska och långa damen med stora munnen.

Erik, slagverkare och den demoniske cirkusdirektören, som ställer frågor exempelvis var sitter själen och som förevisar kroppar.

Ytterligare två eller tre musiker tillkommer.

Före föreställningen

Ute i foajén innan publiken släpps in i spelrummet finns en utställning som etablerar den grå världen: om cirkus, kroppen, tillståndet i samhället. Rädslan, idealen, osv. som genomsyrar allt. Bilder, varningstexter, kanske löpsedlar...? Presentation av karaktärerna?

Interagerar de tre vännerna med publiken därute eller är de "vanlig" publik?

AKT IScen 1 Cirkusen pågår - De tre vännerna dras in

När publiken kommer in i tältet är cirkusen redan i full fart. **Julia P** (klädd som en biljettrivare?) visar folk till rätta - ofta via omväg (på clownmanér). I manegen/på scenen och bland publiken pågår artisteri: de äter glas och andra mer freakiga nummer som sätter cirkusens stil. Ballong- och popcornförsäljning pågår. Musik och energi.

Sist kommer de tre vännerna **Andreas, Jay** och **Anna** in - stressade, söker sina platser. Anna släpar på en stor och dyr handväska. Clownen får fatt på dem och placerar dem i tre stolar: på scenen! Andreas är rätt road, Jay mindre så och Anna minst av dem. (Obs - det är viktigt här att etablera deras karaktärer!). Andreas har köpt allt han var sugen på. (Ger han Jay och Anna varsin ballong? Om vi ska etablera egoisten Andreas är det kanske inte det bästa sättet att göra det på? Jay lägger sin under stolen - försöker han få alla ballongerna under kontroll, objekt-manipulation? - och Anna blir jätteglad.) Ljus på dem. Föreställningen kan nu börja.

(Ska publiken luras först att tro att de tre är vanlig publik? Eller ska man redan från början märka ut dem som karaktärer?)

Scen 2 Föreställningen börjar.

Cirkusartisterna går parad och visar upp sig till musik (Miku bär Sanna). Den demoniske **cirkusdirektören Erik** presenterar alla. I samband med att var och en presenteras gör de ett litet nummer.

ERIK

Inledningstext. Uppmaning till folk att stänga av sina telefoner och att fotografering är absolut förbjuden, samt presentation av artisterna:

*Fefe - den livsfarliga cykelkonstnären!
Någon galen cykelkonstruktion?*

*Julia P - den urgamla magikern, en gång världens främsta lindansare!, alt. - en äkta skäggig dam! (om hon inte bara får skägg på slutet)
Vad gör hon?*

*Irya - den skönsjungande jättekvinnan!
Visas hennes stämband när hon sjunger?*

*Miku - den starkaste kvinnan i världen!
Miku gör något som visar hennes enorma styrka.*

*Hennes dotter Sanna - den magiskt svävande flickan! (Nu bara hittar jag på, vi får se hur presentationerna blir!)
Kanske får hon fram trolleritrumman och väljer ut Andreas som trollas bort? Är det så de möts?*

(alt. På scen sitter Andreas och filmar - det han har i linsen projiceras på duk. Han får **Sanna** i blickfånget och världen stannar ett ögonblick.)

Fefe cyklar igång ljuset.

Scen 3 Vem lever och vem är död?

Cirkusdirektören Erik visar upp en död kropp (eller är det en itusågad dam?) och etablerar de stora frågorna. Kanske kan en generator av statisk elektricitet användas i presentationen, en maskin som får håret att stå?

ERIK

Text kommer med bl.a. följande innehåll: Nu mina damer och herrar, låt mig visa er något som påminner om livets verkliga mysterier. Jag har här framför mig kroppen av en död människa... (Frågor som: Är kroppen verkligen död? Var sitter själen? Vem är egentligen levande och vem är död?)

Ju mer Anna hör, desto mer börjar hennes hjärta fladdra (obs - inte bokstavligt, fortfarande vet hon inte att hennes hjärta är utanför kroppen). Hon kan till slut inte stanna kvar, utan går ut ur tältet.

Scen 4 Hjärtat, del 1 (kroppen och psyket). Hjärtat ska vara i kroppen.

Anna gör entré igen framför en mellanridå - perspektivet är nu vänt så att det ser ut som om hon står utanför tältet. Hon är mitt i en ångestattack. Kanske en projicering ovanför henne av henne som liten, den lilla oälskade Anna?

Julia P, den puckelryggiga fd lindansösen, har sett Anna gå. Och hon ser Annas fladdrande hjärta - bokstavligt talat. Hon följer efter henne och härmar henne på ett troligen ganska obehagligt sätt. Med hjälp av en ballong, illustrerar hon hur Annas hjärta inte är där det ska, hur hon missköter det. Hjärtat behövs i kroppen.

Julia P smäller sin ballong och tar fram Annas hjärta ur hennes handväska - där det har varit hela tiden utan att Anna någonsin sett det förr.

Hon tar sedan med Anna in i hennes kropp - flyger Anna upp i luften med hjälp av trådar och landar i sin kropp? Eller klämmer Julia P åt väskhjärtat så att Anna svimmar och vaknar upp i kroppen?

Inne i kroppen slår hjärtat oregelbundet och andningen är hyperventilerande. Visas konsekvenserna av ångestattacken - kriget som pågår i kroppen? Sugs Anna in i molnet (om det används här), är det hennes lunga eller hjärta? Kanske kommer en virusattack och Anna räddas med nöd och näppe av de röda och vita blodkropparna (som Napoleons krigsföring)? Det är en på det hela taget ganska obehaglig scen, där Anna inte har någon som helst kontroll.

Ballongvarelser, akrobatik. Går Anna in i en ballong?

Anna har ingen kontakt med sitt inre och ger sig själv varken näring eller kärlek, lyssnar inte - måste börja göra det, immunförsvaret fungerar knappt och där finns inre ärr efter många tidigare attacker.

Hur utvecklas scenen? Finns det ett tomt utrymme på scen dit Anna försöker släpa hjärtat - utan att lyckas? Något som gör att vi förstår grundkonflikten i föreställningen: Annas oförmåga att hantera känslor och motgångar och hennes väg mot att få in hjärtat i kroppen igen. Improvisera fram!

Projektioner! Filmning?

Eventuellt någon text om hjärtat, blodet och dess funktioner som förtydligar - eller en dikt. Men en så fysisk scen som möjligt.

Den första resan inne i kroppen är en omtumlande upplevelse för Anna, hon förstår inte riktigt vad som händer eller förstens var hon är. Men den stannar kvar i henne.

Scen 5 Konstruktörerna

Tillbaka i verkligheten: Anna framför duken igen. Hon är ensam, Julia P har försvunnit. Hon inser plötsligt att hon fortfarande har hjärtat synligt utanför kroppen - försöker hon pressa in det?

Vi hör applåder efter slutnumret, och hör och ser på projektionerna hur publiken strömmar ut. Anna försöker slut gömma hjärtat - se "normal" ut. Hon går in i tältet igen och letar upp Jay och Andreas. Ballongerna från inne i kroppen är nu ballonger inne på cirkusen (flyger Julia P upp i dem?). Jay undersöker trolleritrumman och gör matematiska kalkyler. Andreas är helt fast i att titta på Sanna. Anna letar efter Julia P, så att hon kan trolla bort hjärtat igen - undviker Julia P henne?

Jay får syn på Fefe som håller på med sina misslyckade konstruktioner (dammsugaren? Eller försöker han komma upp på en hög enhjuling med hjälp av styltor - något som sen gör att han inte kan cykla på den?). Julia P håller ögonen på de tre, som helt enkelt, mer eller mindre medvetet, väljer att stanna kvar på cirkusen.

Artisterna (alla i träschor) städar och skrotar runt i sina respektive rutiner. Börjar göra i ordning för middagen.

Scen 6 Nattvarden

En helt normal middag med cirkusartister... Alla cirkuskaraktärerna presenteras. Även gruppens sammanhållning och värme. Hur cirkusen står för kaos och lek, vännerna för ordning. De tre vännerna inkluderas generöst - Jay och framför allt Anna är inte helt bekväm i situationen. Hon vill kanske först gå, men måste ju få kontakt med Julia P igen. Hon dessutom vara till lags, men hennes hjärta kommer i kläm, bokstavigt talat. Det slutar gång på gång med att hon råkar åka med i skeenden.

(Även de tre kan i denna scen visa sina talanger - men ingången blir en annan, det blir mer karaktärens röst än "uppvisning".)

Bordet och maten kommer på plats (Fefe kan ha olika konstruktioner som serverar maten - flaskor kan åka ner från taket, duken drar sig själv på plats med hela dukningen på, osv.). Andreas närmar sig Sanna. Miku är den som sätter sig först, sedan alla andra, även Andreas och Jay - de bara inkluderas i sällskapet. Till slut finns bara en plats kvar: den i mitten. Anna sätter sig till slut där. Så småningom stelnar alla under ett par sekunder i bilden Nattvarden.

Styrkemätningar, Miku och Fefe mfl. Miku armbryter ner alla på en snabb rad, men ger dem också klappar på kinderna och tar dem i sin famn/sitt knä. Olika sorters styrka. Mikus status visas bl.a. genom att alla reser sig när hon reser sig, osv. De tre vännerna blir hela tiden lite efter.

Sannas och Andreas möte etableras snabbt - inte helt enkelt för Andreas att kommunicera med henne, men hon visar öppenhet mot honom. Miku håller ett öga på dem, men ingriper ännu inte. Under scenen kan situationer uppkomma när andra behöver hjälp, men Andreas inte hjälper dem.

Kan Julia P kontrollera andras rörelser med sin magi? T.ex. få Jay att dansa? Ev. stor objektmanipulation.

Div. bordsmusik/jonglering akrobatik.

Erik "matrytm"

Fefes stolar. Jay hjälper honom lätt irriterad: kan han inte göra rätt?

Julia Ps lindansdebut (ev. på flaskor, stolsryggar och rep på golvet) - blir som ett musikalnummer (alla kan sina roller). Kommer det ur stolarna?

Julia P (börjar eventuellt under bordet)

Nej, nej, jag vågar inte... jag kan inte. Nej, nej, nej!

(Följande är bara en grund. Gör om repliken till sångtext. Går så småningom över till låtsasspråk.)

Alla visste att jag skulle uppträda den kvällen - utom jag. Vi hade repat som vanligt före föreställningen. Sen när jag ville ta ner linan sa de: nej, gör inte det, du ska uppträda ikväll. Det är du som inleder föreställningen. Jag kände, Nej, nej, jag vågar inte... jag kan inte. Men jag fick gå till den italienska kvinnan, hon hade sytt en dräkt åt mig i vitt tyg. Lite för vågad tyckte jag, jag var ju bara elva år. Sen blev jag sminkad, det var första gången jag använde maskara. Jag frågade min tränare vad jag skulle göra under numret, han sa bara: du har ju sett de andra kvinnorna, gör som de. Jag var så rädd att de fick bära upp mig på linan. Jag gick så snabbt jag kunde över den, höll mig mest på plattformen och gjorde "compliments", hepprörelser, alla jag kunde komma på: ryska, polska, italienska... Allt för att slippa vara ute på linan. Jag föll ner tre gånger och gjorde en ny gest varje gång. Jag var till slut så inne i gesterna att de fick släpa av mig från scenen... Sen fick jag blommor och de bjöd på tårta. Jag glömmer det aldrig.

Faller hon ner någon gång under balansakterna - dramatiskt, som en förövning till hennes slutgiltiga fall? Numret avslutas med att Julia P. mimar hur hon blåser ut ljuset på tårtan, skär upp bitar och bjuder alla.

Iryas stämband - hon börjar sjunga en lugn låt som bildar övergången till nästa scen.

(Fefe spelar piano...?)

Scen 7 Love-ring - kärleksmöte med ett femte hjul

(till glasspel och flaskspel? *Let me be yours*). Lite efterfestkänsla.

Först går Sanna bak till sig, till sin ring - Miku tycker det är dags för henne att gå och lägga sig. Ringen är Sannas personliga rum. Hon gör sina kvällsrutiner en liten stund, tills hon blir medveten om att Andreas tittar på henne. Först blir hon mer utstuderad i sina poser, sen möts de - han kommer upp till henne i ringen. Fysiskt kan de nu kommunicera!

Anna följer efter, knappast helt omedveten om den växande förälskelsen, men vill inte se det - blir femte hjulet..

Mer drömligt: ringspegel (mim) Anna och Sanna. Kan hela miljön och övriga karaktärer påverka - alla har speglar, t.ex., och gör reflexer? Anna får clownnäsa (insikt).

Scen 8 Svartsjuka

Allt som var festligt och roligt runt Anna blir nu en mardröm. Hon lider av svartsjuka och framför allt av förödmjukelse. Skratten på festen upplever hon nu som nu riktade åt henne. Hon kan inte hantera känslorna utan överreagerar, känner av adrenalin och andra "kroppsmonster". Hjärtat lever om! Vi går in i hennes känsla (inte hennes kropp). Borden, stolarna, festdeltagarna förvandlas till monster. Skuggor!

Ringnumret fortsätter under detta med större rörelser ner på marken. (Kanske blir deras vackra rörelser monster när man ser dem i skuggorna?)

Julia P kommer så småningom till Annas undsättning (fast inte på ett uppenbart sätt - hon bryter stämningen med något vardagligt). En stol blir bara en stol igen, människorna människor, osv. Egentligen har de bara dukat av och plockat i ordning.

(Det enda sättet att få kontroll på monstren är att se vad de är, ta fram dem i ljuset. Bli vän med monstren, vän med sig själv...)

Scenen slutar med att alla går och lägger sig för natten. En stund av mer eller mindre udda vardagsrutiner. Skickar Miku upp Sanna i ringen och iväg Andreas åt något annat håll? Då kan han smita tillbaka till henne när Miku själv gått och lagt sig. (Bara ett kort moment.)

Scen 9 Annas vargtimme

Rester av festen. Alla sover där de hamnat, Jay (sover bland böcker), Sanna och Andreas i ringen osv.

(Fördjupningsscen i ett lugnare tempo.)

Anna kan inte sova, ser alla andra göra det, ser Sanna och Andreas. Känner sig ensam och känner av sitt värkande hjärta - försöker hon få in det i sig och när det inte går bli av med det? Solonummer - i pålen? Hon rör sig nära Andreas, nära Jay, men utan att väcka dem. Ensam. Tömmer ut sin väska = sitt liv.

Julia P ser allt från sin bur (kanske kan hon kort gå in och hjälpa Anna så hon får ett ögonblicks sömn?).

Till slut ger hon upp sitt hjärta - de borde tänka på att komma därifrån. Hon väcker Jay. (Har Miku lagt sig hos honom och han vaknar förskräckt med armarna om henne? Kanske en komplikation för mycket...?)

Text?

Jay gör en gest mot Andreas, borde de inte väcka honom? Anna skakar på huvudet. De börjar gå.

Julia P går förbi dem.

Scen 10 Julia P försvinner

Julia P försvinner in i garderoben (illusion).

Jay och Anna glömmer bort att de var på väg därifrån - Jay måste hitta ett logiskt svar på vart Julia P tog vägen och hur. Anna hjälper Jay att söka.

Julia P retar Jays logik till vansinne genom att dyka upp här och där. De hittar olika kroppsdelar av henne, osv - har bara delar av henne försvunnit? Är garderoben en väg in i projektionsdukens värld? (Publiken ser då var Julia P är, men inte Anna eller Jay. Hör också ihop med frågan: är du dina kroppsdelar eller har du dem?) Julia Ps röst kan höras från någon annanstans, hon och kroppsdelarna kan "komma och gå" på olika sätt. Projiceras på Jay och Anna och/eller på jonglerade klubbor, t.ex. Obs - scenen är en upptakt till neuronerna och får inte sväva ut för mycket.

Text? Julia P kan t.ex. ha en retsam ramsa: Är jag här eller är jag där? Lever jag utan min kropp eller är jag min kropp? Är jag min hand eller har jag min hand? Osv.

Kanske vaknar cirkusen till liv under (eller i slutet av?) denna scen (kommer morgonen eller är det fortfarande natt?). Scenen töms sånär som på pålen. Miku ser Andreas hos Sanna, blir kanske arg och tar ut dem i varsitt öra? Fefe går också han ut, har världens energi - upptakt till aktslutet!

Innan Fefe går kanske han sätter på Jay ljusdiodhjälm (på uppmaning av Julia P?). Allt sprakar till och det blir svart ett ögonblick.

Scen 11 Neuronerna

När ljuset tänds igen är det till en annan plats: Jay och Anna har trollats in i Jays hjärna av Julia P. Den är logiskt exakt formad, allt sitter fast i mönster: redan etablerade tankebanor som gör det svårt att tänka om.

Text kommer om neuroner. Kan byggas upp som en dialog mellan Julia P i olika roller på olika skärmar: en där hon härmar Jay och ställer dumma frågor (How does my brain work? osv), en där hon svarar som professor Matti Bergström...

(Barn utvecklar 200 nya neuroner om dagen, vuxna ca 2. När vi har inlärd och invanda kunskaper är det svårt att lära om/koppla om tankebanorna. Det är lätt att fastna i logiken. Men det är man själv som gör att man sitter fast - det går att koppla om man vill! osv.)

Kanske spelar bandet ett intro som fastnar och börjar om från samma ställe hela tiden? *Connect and reconnect.*

Jay kanske först försvarar sina neuroner och tankebanor för att till slut börja se att något är fel eller låst?

Anna ser de låsta mönstren och försöker kanske hjälpa till genom att koppla om neuronerna. Gör något som ger bränsle till hennes egen utveckling också!

(Hjärnstam och hjärnbark och mötet kaos/kreativitet)
(Ev centrum för viktlöshet)

Mycket ett koreografiskt mimnummer. Övriga kan vara neuroner - bungy? Strobljus? Mönstren de gör är alltid likadana - "reconnect" och mönstret bryts. Hjälper Julia P? Gör Anna/Jay något eget försök, som nästan lagar ett trasigt tankemönster? Inte lätt!

Anna slutar uppe i pålen, dit hon klättrat för att få överblick.

Under hela scenen hörs ett poppande ljud, mot slutet av den finns ljus bara på Julia P som i tåspetsskor ovanpå garderoben trampar runt på bubbelplast. (Andra kan förstärka ljudet genom att klämma på plast de också.) Övergång in till aktfinalen.

Scen 12 Aktfinal: Kaosscen

Ute i verkligheten igen. (Dock inte en realistisk scen utan mer en bild av det inre tillståndet.)

Allas historier pågår samtidigt, men det blir korta "high-lights" på var och en. (Kanske framme vid rampen? Repliker? Alla vill berätta sin historia för publiken, ta fokus. Pålen snurrar snabbare och snabbare, ger vinddrag, de påverkas av den, måste ducka, osv.)

Fefe lossar pålen som börjar snurra i snäv bana med Anna högst uppe i den. Hon tar sig (rädd?) ner. Allt större varv.

Kärlekssnurrpåle med Sanna och Andreas.

Konstsnurrpåla Sanna och Miku

Det blir en kamp mellan Miku och Andreas om Sanna. Mitt i den hamnar Anna.

Fefe i fullt konstruktionsflöde. Han får en del smällar men fortsätter på ren lust. Jay och Fefe får ett första samspel, ev. med saker som pendlar in och ut ur snurrpålens varv? (Det blir då Jays logiska motreaktion mot det känslokaos snurrpålen som utgör.) Blir en av pendlarna Fefes kingswing? Ställer de Fefes stolar i snurrpålens väg, de måste då hela tiden flyttas (något alla engageras i)? Något på cykeltemat?

Anna svajar i sina känslor. Hon mår som värst här, börjar vakna upp till sin verklighet (smärtsamt). Kamp med hjärtat.

Jay fortsätter retas av Julia P. Han svajar i sin övertygelse. (Kanske här eller bara efter paus: Julia P och Jay i bråk om att förklara eller inte. Bråkar de med hjälp av tricks - Julia Ps repertoar kontra Jays logiska jonglering? Kanske Julia P på finska?) (Objektmanipulation/Jonglering)

Julia P rider på en liten häst (som en karusellhäst) ovanför de andra efter pålen - dyker upp och sätter allt högre fart på snurren. Hon retar Jay.

Alla är inne på scenen i en stor tableau, ett pågående, med stor energi! Allas röster/discipliner (så långt det är möjligt) märks.

Duken går igen som en ridå.

PAUS

AKT IIScen 13 Cirkusdirektören och själen

Duken går upp och bakom den pågår en fortsättning på scen 14 - tröttare nu efter så lång tid? Bråket mellan Jay och Julia P. Annas inre kamp. Fefes konstruktioner. I snurrpålen är Andreas och Miku kvar - långsamt bråk. Sanna är kanske inte ens kvar längre i den längre..

Cirkusdirektören avbryter kaoset, fortsätter resonemanget från scen 3.

ERIK

Text kommer.

De andra orkar inte lyssna utan går.

Miku tar Sanna med sig ut, väldigt demonstrativt. Andreas söker tröst hos Anna, men Anna väljer att gå iväg själv. Andreas en ensam stund - dans?

Scen 14 Jay försvinner

Illusion med Jay och Julia P.

Kvar finns till slut bara TOM CIRKUSHALL/TÄLTET - garderoben på tom scen. Jay kommer in. Julia Ps röst hörs plötsligt.

JULIA P

Något som får Jay att gå in i garderoben.

Alternativt går Julia P in i garderoben och denna gång fattar Jay beslutet att följa efter - vill se vad som händer där inne. De försvinner båda. Kanske kunde Julia P sen göra entré från något oväntat håll (hur?) och få garderobens väggar att falla: Jay är borta.

Scen 15 Hjärtat del 2 (själen). Äkta kunskap

Anna in, släpar på sitt hjärta, tyngre än någonsin - det gjorde bara ont att vara med Andreas. Hon träffar Julia P.

JULIA P (eventuellt sång med såg? Följande text ska återigen bara ses om en grund)

När jag var liten hade jag en tränare från Tjeckien - först tränade jag med honom hemma i Finland, men sen nere i Tjeckien där jag bodde med hans familj. Mina föräldrar blev kvar hemma. Därnere hade jag fyra personer som arbetade bara med mina nummer: gjorde koreografin, musiken, min rekvisita. Jag fick allt av min tränare. Trots att han peppade till självständighet och han drillade mig hårt, var han mitt liv. Jag hade inget liv utanför träningen. Varje gång jag skulle in på scenen frågade han mig: är du hundra procent? En dag svarade jag nej och då skickade han tillbaka mig in i vagnen och jag fick inte uppträda. Efter det svarade jag alltid ja, oavsett hur jag kände.

När jag var tolv år åkte jag hemom Finland. Min tränare sa att jag då var färdiglörd, men jag kände mig inte alls klar. Jag skulle ansluta till dem i Frankrike, men hur det var fick jag inte åka dit (egentligen pga Finlands skolplikt, men om nu Julia P ska vara 300 år gammal kanske man inte hade det då). Året efter försökte jag uppträda själv, men hade då inget stöd, ingen pepp, jag bara harvade. Jag slutade gå på lina. När jag var med min tränare kunde jag allting - utan honom kunde jag knappt gå på marken. Kunskap handlar om att göra val och jag hade valt honom. Jag kunde inte tänka mig ett liv utan honom. Det var en smärtsam process att släppa honom, men jag var tvungen att göra det. Istället för att få allt från honom, var jag nu tvungen att få in lindansen i mitt eget hjärta. Låta den bli min egen röst. Annars hade jag aldrig kunnat fortsätta, utan bara stelnat och krympt, och slutat leva.

(Den sista biten är Julia Ps berättelse, inte Siris - för att det ska passa in med karaktären och the moral of the story.)

(Kanske: Alla övriga in i skoluniformer, som robotar - illustration av den konventionella och traditionella skolan, dit skolministern vill föra dagens fluffskola. Men kanske en sak för mycket. Eventuellt skulle man kunna projicera motsvarande bilder?)

Poängen med lärandet måste vara att ge eleverna verktygen och lusten, inte att lära sig utantill utan få in kunskapen i blodet, i hjärtat. (Anna måste lära sig att söka inåt - hon söker hela tiden utåt!)

Scen 16 Tillit

TILLITSTRAPETS Sanna och Miku (som om de är i repetition - med känsla, snarare än hepp...). Andreas är där, ensam och osäker för första gången. Sanna längtar efter honom?

(Om vi senare vill att Jay ska komma tillbaka till verkligheten genom garderoben igen, kan kanske Miku komma in och se den nu trasiga garderoben, bli arg och säga till Julia P att laga den igen...)

MIKU

Ev. pratar Miku på finska - "Vill du ha min dotter, är det den här tilliten som räknas!" (Julia P kan översätta?)

Julia P och Anna relaterar till kroppen. (Anna har svårt med tillit - till sig själv framför allt.)

Fefe konstruktion med stenbumling (eller sig själv?) som släpps på språngbrädan - Anna flyger. (Kanske landar hon i nät - måste lita på dem som tar emot henne!) - Allt är möjligt!

Men var är Jay?

Scen 17 Stamcellen och DNA

En scen med undervattenskänsla.

Julia Ps magi har fört Jay in i hans kropp - han får se den sanna magin: STAMCELLEN, världens främsta magiker. (Eventuellt Human Slinky, diskhandskar, annat? Ballongman?) Jay måste hitta ett annat språk än det logiska och verbala för att kommunicera med stamcellen - det blir en inspirerad objektmanipulation!

Julia P

Text kommer om stamcellen:

Stamcellen är världens främsta magiker. Från en enda liten cell bildas alla andra celler i kroppen, vitt skilda från varandra: ögon, lever, skelett... Trots all forskning vet man fortfarande inte hur det går till. Osv.

Övergår i DNA-världen (pinnar på kroppen, som DNA-spiraler).

Text kommer om DNA:

Idag har vi lärt oss läsa DNA. Det vill säga vi kan läsa all DNA, men bara tyda 1 % som har med ögonfärg och annat att göra. Vad står det i resten? Kanske svaret på hela evolutionen...?

Scen 18 Konsekvensdomino

Jay ut ur garderoben, förändrad - fylld av energi!

Möter Anna och Andreas, även de är på väg att förändras.

Jay går in i Fefes konstruktionsflipp:
jonglering/kedjereaktioner, tyngdlag etc. Mer objekt-
manipulation än ren domino! Omöjliga cyklar? En galen energi
hos konstruktörerna - själva konstruerandet är numret, hur de
reagerar på varandra, gör nya saker (ensamma och tillsammans)
i kombination med domino. Ett enda händelseförlopp!

De objekt som används är ur föreställningen.

Är alla delaktiga i konstruktionen, mer eller mindre - även om
de inte är medvetna om det? (Är Andreas och Sanna isär - och
hamnar i varandras armar genom dominot? Kanske Sanna flyger
genom luften och Andreas fångar henne just innan hon far i
marken - där hon inte kan röra sig? Och Miku ser detta och
förstår hon kan lita på Andreas? Kanske första gången Andreas
offrat sig för en annan människa - men hur visar man det...?
Kanske han tidigare konsekvent låtit bli att hjälpa dem som
behöver hjälp?)

Kan även publiken användas?

Anna ser förloppet på nära håll och får syn på konsekvenserna
i sitt liv. (De personliga sakerna från hennes påse är med i
dominot, liksom Andreas och hans förälskelse i Sanna.) Kanske
är det så att hon ser sina saker, sitt liv, på ett nytt sett,
i nya sammanhang?

Text?

Scen 19 Balans

Anna börjar komma till insikt. Julia P balanserar på huvuden, talar om balans.

JULIA P

Text kommer, i stil med: Balans är ständig rörelse. Stannar man i mittpunkten eller är för mycket på en sida faller man. Balans är en omöjlig, en evig strävan. Balans är liv. (Obs - hon talar specifikt om sin balansakt och inte om livet - den slutsatsen får överlämnas till publiken och inte minst Anna!)

Hon faller plötsligt, fångas av Jay.

Scen 20 EKG

EKG, Sjukbädd, Blodflöde? Anna vid sjukbädden, får "svaret", kopplar balansen till EKG: rörelsen över mittpunkten är balans, att stanna i den raka mittlinjen betyder död.

ANNA

Text som visar att hon förstått balansen via EKG:t? Balans är inte linjen i mitten, utan rörelsen över den...

Scen 21 Hjärtat, del 3: Den stora uppgörelsen

Anna är rädd, men lyckas med egen kraft ta sig in i Julia Ps kropp och kämpar för hennes liv (kamp med bl.a. språngbräda - språngbrädans rörelse blir EKG:t). Hon möter Julia P därinne. Det visar sig dock snart att det trots allt inte är Julia Ps kropp de är i, utan Annas - och att Anna kämpar för att få livet tillbaka in i sin egen kropp. Anna blir först chockad, men inser att hon nu har en helt annan upplevelse i kroppen än i scen 4 - hon har kontakt med kroppen och är närvarande, hon kan njuta av sitt inre.

Dialog kommer:

Julia P avslöjar att det är Annas kropp de är i och att hon har styrt dem dit. Julia P har vetat länge att hon skulle dö idag - det är Anna som måste börja leva. Anna blir rädd, vill inte att Julia P ska försvinna - tillsammans med henne kan hon göra allt! Som Julia P och hennes tjeckiska lärare... Anna inser att hon måste släppa taget - och det är också den sista nyckeln. (Eventuellt text om att de celler som vägrar släppa taget och dö, är de som blir cancer. Det hör till livets cirkel att dö.) Julia P säger att Anna har allt i sig nu och att hon är på väg att bli hel. Vill hon kan hon få in hjärtat i kroppen nu.

Anna tar farväl av Julia P som vandrar uppåt.

Scen 22 Anna blir hel

Anna är ute ur Julia Ps kropp igen. Alla andra är ledsna. En stund av tankar och minnen, en ritual? Något som leder in till finalscenen?

Anna är lugn. Med en blick uppåt stoppar hon in hjärtat i sin kropp och blir hel. Hon kan nu acceptera sina kroppsliga hål utan att försöka fylla dem, som hon gjort tidigare.

Scen 23 Final

CIRKUS BETYDER UTRISTAD LINJE, CIRKEL, KRETSLOPP.

RING NR, a la Da Vinci. Stort finalnummer med alla i.

Julia P går på lina ovanför de övriga. Hon har skägg och sprider sin magi över dem. De kommer samman i cirkelnummer. Inte en scen som måste sprudla av glädje, men som ändå ger känslan av att livet går vidare, att man måste ta vara på det så länge vi finns i det. Döden är ju trots allt en del av livet, ett tillstånd vi alla ska till.

Text om cirkusen, livet och cirkeln.

Ingen av de tre är längre rädda eller låsta bakom fasader. (Syns i kroppsspråk, relationer, vad de gör, osv.) För stor trygghet förlamar - nu vågar de sådant de inte tidigare vågade (fysiskt, andligt och psykiskt).

Slut - För att något ska födas måste något dö.

(ÖVRIGT:

Himmel över Berlin, Hör tankarna

Rörligt Skelett, kan resa sej från en hög. Kan gå etc

Badkar med slipprig tvål, Annas kunskapsfilosofi)